

Saaledes er det aldeles ikke. Jeg maa tilstaa, jeg nærer den bestemte Opfattelse paa Grundlag af min Læsning fra den Periode, Provisoricaarene, at Venstrepresen eller i alt Fald en betydelig Del af den førte et Sprog, der nærmede sig Majestætsfornærmelse, og i det hele taget skrev i en for den daværende Konge højst fornærmelig Aand. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Justitsminister, som sagde, at han overhovedet ikke vilde røre ved dette Spørgsmaal, blev saa ivrig for at paavise, at det ikke var rigtigt, hvad jeg havde sagt. Jeg har netop udtrykkelig udtalt, at først og fremmest den højtærede Justitsminister, men i øvrigt hele det nuværende Venstre netop havde den rette Aand, altsaa paa dette som paa saa mange andre Omraader afveg meget stærkt fra deres demokratiske Forfædre.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) maa have misforstaaet mig før, da jeg talte om Motiverne. Jeg udtalte vist udtrykkeligt, at det ærede Medlem ikke har kunnet finde noget daarligt Motiv til dette Lovforslag, og jeg kunde godt have føjet til: tværtimod endte han til Slut med at finde et godt Motiv. Men altsaa daarlige Motiver har det ærede Medlem ikke kunnet finde. At vi søger at forenkle Forholdet, vil det ærede Medlem absolut ikke kalde et daarligt Motiv, tværtimod, det vil han ligesom jeg kalde et godt Motiv. Derimod maa jeg give blankt op med Hensyn til dette, at naar en Mand har været Snedkersvend for 40 Aar siden, saa skulde Landets Justitsminister ikke kunne kalde ham en anset Mand senere (Steincke: Senerel!); ikke blot senere, men ogsaa paa det Tidspunkt, da f. Eks. en Snedkersvend sidder i en offentlig Stilling, vil jeg kalde ham en anset Mand. Jeg giver altsaa blankt op, baade naar det ærede Medlem ser paa Forholdet 40 Aar senere, og naar han ser paa Forholdet paa det Tidspunkt, da vedkommende gør sig skyldig i en Forseelse. En Mand er formentlig anset paa sin Egn, naar han f. Eks. indtager offentlige Tillidshverv. Jeg maa altsaa give blankt op med Hensyn til den Udtalelse.

Med Hensyn til det ubetydelige Tyveri var det ærede Medlem noget inde paa, at man skulde gøre Forskel i Lovforslaget paa, om det var svært at dirke Døren op eller ikke. Det kan det ærede Medlem dog ikke mene. Det vilde blive meget vanskeligt at give en Lov, hvorefter der skulde gives Æresoprejsning, hvis Døren var svær at

dirke op, eller modsat. Vi maa holde os til Strafferammerne; de kan være mere eller mindre retfærdige, men der er ikke andet at gøre. Det ærede Medlem vil ogsaa lægge Mærke til, at vi har valgt en Strafferamme, hvorved man skal op til grovere Arter for ikke at komme ind under Bestemmelserne. Grunden til, at der er nævnt Sædelighedsforbrydelser overfor Børn, er, at der overhovedet ikke kan være Tvivl om, at de bør stemples i den offentlige Mening, og at de, som begaar den Slags Forbrydelser, ikke bør have Æresoprejsning paa den lettere Maade. Vi kommer til ogsaa at tage nogle uskyldige Folk med her, men dem mener jeg, vi kan hjælpe paa anden Maade.

Jeg maa endnu en Gang takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, og jeg haaber paa en hurtig Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nygart: I Overensstemmelse med de under Forhandlingen fremkomne Ønsker om Udvalgsbehandling skal jeg foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2629).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ejsing: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.